

[Wilhelm.]

Jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at spørgsmålet alene omfatter de nedskæringer, som følger af nednormeringerne, altså svarende til de 87 mill. 1974-kroner og de 3.600 heltidsstillinger og ikke f. eks. besparelsen på vikarkontoen. Det fremgår i øvrigt af ministerens svar til socialudvalget, at der ikke har været tvivl herom, eftersom der bl. a. henvises til de 2.700 ikke-uddannede, som netop ligger inden for den egentlige nednormering.

Hvis der til grund for omregningen fra 1974- til 1975-kroner er benyttet bruttobesparelsen ved nednormeringen på 114 mill. kr. i 1974-priser, skal jeg gøre opmærksom på, at spørgsmålet udtrykkelig gik alene på den offentlige andel heraf, altså de 87 mill. kr.

Socialminister *Eva Gredals* svar (19/9 75):

I socialministeriets skrivelse af 10. september 1975 til folketingets socialudvalg anføres, at besparelserne ved nedskæringerne af personale på daginstitutionsområdet i 1976-77 er beregnet til ca. 135 mill. kr. (i april 1975-priser). Dette beløb indeholder ud over statens og kommunernes besparelser også forældrenes besparelse.

Som det fremgår af besvarelsen af 11. september 1975 til folketingets socialudvalg, er besparelsen for det offentlige (stat + kommuner) i 1976-77 beregnet til ca. 100 mill. kr. i april 1975-priser.

Af *Wilhelm* (VS) til socialministeren (11/9 75):

„På hvilket grundlag har ministeren kunnet opgøre for det første det samlede tab i indkomstskatteprovenu ved 3.600 heltidsbeskæftigedes overgang til arbejdsløshed og for det andet socialhjælp til den største part af de 2.700 medhjælpere, som ikke har anden understøttelsesmulighed, til et samlet beløb på 15 mill. kr. på årsbasis?“

(Spn. nr. 365).

Begrundelse.

Opgørelsen er fremkommet i ministerens svar på et spørgsmål stillet gennem folketingets socialudvalg i tilknytning til VS's forslag om tilbagekaldelse af de varslede fyringer på daginstitutionerne.

Det fremgår heraf, at nettobesparelsen er 55 mill. kr. mindre end bruttobesparelsen, idet 40 mill. kr. går til arbejdsløshedsunderstøttelse til de afskedigede pædagoger, mens de resterende 15 mill. kr. omfatter dels det formindskede indkomstskatteprovenu for samtlige afskedigede, dels udgifter til hjælp efter den sociale bistandslov til nogle af de 2.700 afskedigede medhjælpere.

Disse medhjælpere har i gennemsnit haft en bruttoindtægt på ca. 30.000 kr. årligt ved heltidsansættelse. Da der i vidt omfang er tale om halvtidsansættelser, er det faktiske gennemsnit betydelig lavere end 30.000 kr.

Selv om det forudsættes, at kun en forsvindende del af de 15 mill. kr. hidrører fra mindsket indkomstskatteprovenu, så indebærer ministerens opgørelse stadig væk en forventning om, at de fyrede medhjælpere i gennemsnit skal kunne klare sig for en årlig indtægt på under en femtedel af deres hidtidige, meget lave indtægt. Det vil være af interesse at se grundlaget for en sådan opgørelse.

Socialminister *Eva Gredals* svar (19/9 75):

Indledningsvis må der gøres opmærksom på, at socialministeriets skrivelse af 11. september 1975 til folketingets socialudvalg træder i stedet for socialministeriets skrivelse af 10. september 1975 til folketingets socialudvalg.

Dernæst må det understreges, at vurderinger af de økonomiske virkninger i 1976-77 ifølge sagens natur må hvile på en række antagelser såvel som følge af usikkerheden omkring de generelle økonomiske og beskæftigelsesmæssige vilkår i 1976-77, som fordi man endnu ikke ved, hvorledes nedskæringerne i personalet gennemføres, og altså heller ikke ved, hvorledes afskedigelserne vil fordele sig på heltids- og deltidsbeskæftigede.

De opstillede hypotetiske forudsætninger for beregningen af de ca. 15 mill. kr., som indirekte fremgik af svaret af 10. september 1975, er følgende:

1. En del af de afskedigede ikke-pædagoger ville pr. 1. april 1976 være forsikret i en ikke-statsanerkendt arbejdsløshedskasse.

2. Samtlige pædagoger vil være dagpengeberettigede, og 80 pct. af de afskedigede ikke-pædagoger vil være egentlig arbejdsløse pr. 1. april 1976.